

Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Femte Udvidede Afdeling)

10. september 2020*

»Annulationsøgsmål – import af indica-ris med oprindelse i Cambodja og Myanmar/Burma – beskyttelsesforanstaltninger – gennemførelsesforordning (EU) 2019/67 – søgsmålskompetence – søgsmålsinteresse – forkastelse af formalitetsindsigelse«

I sag T-246/19,

Kongeriget Cambodja,

Cambodia Rice Federation (CRF), Phnom Penh (Cambodja),

ved advokaterne R. Antonini, E. Monard og B. Maniatis,

sagsøgere,

mod

Europa-Kommissionen ved A. Biolan, H. Leupold og E. Schmidt, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en anmodning i medfør af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/67 af 16. januar 2019 om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger vedrørende importen af indica-ris med oprindelse i Cambodja og Myanmar/Burma (EUT 2019, L 15, s. 5),

har

RETTEN (Femte Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, S. Papasavvas, og dommerne D. Spielmann, U. Öberg (refererende dommer), R. Mastroianni og R. Norkus,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Kendelse

I. Tvistens baggrund

- 1 Cambodia Rice Federation (CRF) er en sammenslutning, som varetager den cambodjanske risindustriinteresser. I den stævning, som CRF har indgivet sammen med Kongeriget Cambodja, angiver CRF, at sammenslutningen i den foreliggende sag handler på vegne af sine medlemmer, som alle er aktører i denne industri, og for egen regning.
- 2 Siden starten af 1970'erne har Den Europæiske Union indrømmet udviklingslandene handelspræferencer inden for rammerne af sit arrangement med generelle toldpræferencer.
- 3 De generelle toldpræferencer, som EU har indrømmet på en ikke-gensidig måde, er medtaget i en selvstændig handelsordning, der er udformet med henblik på at anspore udviklingslandene til at bekæmpe fattigdom og fremme god regeringsførelse og bæredygtig udvikling ved at hjælpe dem til at generere øgede indtægter gennem international handel, som det bestemmes i syvende betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 (EUT 2012, L 303, s. 1, herefter »GSP-forordningen«). Som følge heraf fungerer mekanismen i GSP-forordningen som et udtryk for Unionens politik for udviklings samarbejde.
- 4 Unionen indrømmer inden for rammerne af GSP-forordningen udviklingslandene en præferentiel adgang til sit marked i form af nedsættelse af de almindelige toldsats i den fælles toldtarif, som består af en generel ordning og to særlige ordninger. Ordningen benævnt »alt undtagen våben« (herefter »EBA-ordningen«) er en særlig ordning for de mindst udviklede lande.
- 5 For at være omfattet af EBA-ordningen skal et land af FN være klassificeret som et mindst udviklet land (GSP-forordningens artikel 17). Listen over lande, som er omfattet af EBA-ordningen, jf. GSP-forordningens artikel 1, stk. 2, litra c), er gengivet i samme forordnings bilag IV.
- 6 I medfør af EBA-ordningen suspenderes toldsats i den fælles toldtarif i medfør af GSP-forordningens artikel 18, stk. 1, fuldstændig for import i EU af indica-ris med oprindelse i Cambodja og Myanmar/Burma (herefter »den berørte vare«).
- 7 Den 16. februar 2018 indgav Den Italienske Republik, der efterfølgende blev støttet af andre medlemsstater, en anmodning til Europa-Kommissionen i medfør af GSP-forordningens artikel 22 og artikel 24, stk. 2, om vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger i forhold til den berørte vare.
- 8 I medfør af GSP-forordningens artikel 22, stk. 1, kan toldsats i den fælles toldtarif for en vare med oprindelse i et begunstiget land, der er omfattet af en af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede præferenceordninger, genindføres, hvis den pågældende vare importeres i mængder og/eller til priser, der forvolder eller truer med at forvolde alvorlige vanskeligheder for EU-producenter af samme eller direkte konkurrerende varer.
- 9 Den 16. marts 2018 indledte Kommissionen en beskyttelsesundersøgelse vedrørende import af den berørte vare for at indhente de oplysninger, der var nødvendige for at udføre en tilbunds gående vurdering. Denne undersøgelse afhang bl.a. af deltagelse fra den cambodjanske regering, CRF og visse eksporterende møllere fra Cambodja.
- 10 Efter beskyttelsesundersøgelsen besluttede Kommissionen, der havde konkluderet, at den berørte vare blev importeret i mængder og/eller til priser, der forvolder eller truer med at forvolde alvorlige vanskeligheder for EU-erhvervsgrenen, i forbindelse med vedtagelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/67 af 16. januar 2019 om indførelse af

beskyttelsesforanstaltninger vedrørende import af indicaris med oprindelse i Cambodja og Myanmar/Burma (EUT 2019, L 15, s. 5, herefter »den anfægtede forordning«) midlertidigt at genindføre toldsatsene i den fælles toldtarif på import af den berørte vare. Kommissionen fandt, at beskyttelsesforanstaltningerne skulle vedtages for en treårig periode, og etablerede en gradvis nedsættelse af toldsatsen.

II. Retsforhandlinger og parternes påstande

- 11 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 10. april 2019 har Kongeriget Cambodja og CRF anlagt dette søgsmål.
- 12 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 28. juni 2019 har Kommissionen i medfør af artikel 130, stk. 1, i Rettens procesreglement fremsat en formalitetsindsigelse vedrørende dette søgsmål.
- 13 Den 21. august 2019 har Kongeriget Cambodja og CRF indgivet deres bemærkninger til formalitetsindsigelsen.
- 14 Den 28. februar 2020 har Retten stillet et skriftligt spørgsmål til Kommissionen som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. procesreglements artikel 89. Kommissionen har efterkommet denne anmodning inden for den fastsatte frist.
- 15 Kongeriget Cambodja og CRF har i stævningen nedlagt følgende påstande:
 - Den anfægtede forordning annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 16 Kommissionen har i formalitetsindsigelsen nedlagt følgende påstande:
 - Søgsmålet afvises.
 - Kongeriget Cambodja og CRF tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 17 I bemærkningerne til formalitetsindsigelsen har Kongeriget Cambodja og CRF nedlagt følgende påstande:
 - Formalitetsindsigelsen forkastes.
 - Den anfægtede forordning annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

III. Retlige bemærkninger

- 18 I medfør af procesreglementets artikel 130, stk. 1, kan Retten, såfremt den sagsøgte anmoder herom, tage stilling til, om sagen bør afvises uden at indlede behandlingen af sagens realitet. I overensstemmelse med reglementets artikel 130, stk. 7, træffer Retten snarest beslutning om anmodningen eller, hvis særlige omstændigheder begrundet det, henskyder denne til behandling i forbindelse med sagens realitet.

- 19 Da Kommissionen i denne sag har anmodet om, at der tages stilling til, hvorvidt sagen bør afvises, har Retten, der anser sig selv for tilstrækkeligt oplyst af sagsakterne, besluttet at træffe afgørelse vedrørende denne anmodning uden at fortsætte sagens behandling.
- 20 Til støtte for sin formalitetsindsigelse har Kommissionen principalt gjort gældende, at Kongeriget Cambodja og CRF ikke opfylder betingelserne for at have søgsmålskompetence i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 21 Indledningsvis har Kommissionen – uden at tage udtrykkelig stilling til anvendelsesområdet af artikel 263, stk. 4, TEUF i relation til, hvorvidt en udenlandsk suveræn stat er dækket af Unionens retsinstanser – anmodet Retten om at undersøge Rådets argumenter i den sag, der gav anledning til dom af 20. september 2019, Venezuela mod Rådet (T-65/18, under appel, EU:T:2019:649), og nærmere bestemt anbringendet om, at et tredjeland ikke kan anses for en »fysisk eller juridisk person« i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 22 Kommissionen har endvidere gjort gældende, at Kongeriget Cambodja og CRF ikke er umiddelbart berørt af den anfægtede forordning.
- 23 I denne henseende har Kommissionen for det første gjort gældende, at den anfægtede forordning ikke har nogen retsvirkning for Cambodja og således ikke juridisk kan berøre Kongeriget Cambodja og CRF.
- 24 For det andet ville den anfægtede forordning, selv hvis den havde retsvirkning for Cambodja, hverken begrænse eller forbyde eksport af indica-ris fra Cambodja til EU. Kommissionen har tilføjet, at den anfægtede forordning blot er konsekvensen af de proceduremæssige betingelser fastsat ved GSP-forordningen, som medfører en midlertidig suspension af EBA-ordningens fordele. Den konkurrencemæssige ulempe og den negative virkning på eksportvirksomhed til EU, som den anfægtede forordning potentielt kunne tillægge Kongeriget Cambodja og CRF, er kun faktiske klagepunkter af generel anvendelighed.
- 25 For det tredje kan de retsvirkninger, der følger af den anfægtede forordning, ifølge Kommissionen kun følge af medlemsstaternes toldmyndigheders gennemførelse af denne forordning og gør sig kun gældende for de importører i EU, som ikke er parter i tvisten.
- 26 For det fjerde har Kommissionen gjort gældende, at den anfægtede forordning kræver, at medlemsstaternes toldmyndigheder anvender gennemførelsesforanstaltninger, således at forordningen ikke i sig selv uden gennemførelsesforanstaltninger har nogen konkret retsvirkning for Kongeriget Cambodja og CRF.
- 27 Endelig har Kommissionen gjort gældende, at Kongeriget Cambodja og CRF ikke er individuelt berørt af den anfægtede forordning.
- 28 I denne henseende har Kommissionen for det første gjort gældende, at den anfægtede forordning er en almengyldig retsakt, som kræver gennemførelsesforanstaltninger, og som på identisk vis berører alle nuværende eller potentielle importører af den berørte vare, og som ikke individualiserer Kongeriget Cambodja og CRF.
- 29 For det andet har Kommissionen anført, at der skal sondres mellem den anfægtede forordning og hybridretsakter, såsom antidumpingforordningerne, der individualiserer den berørte erhvervsdrivende, idet den ikke indeholder nogen individuel afgørelse, der personaliserer Kongeriget Cambodja og CRF.
- 30 For det tredje har Kommissionen gjort gældende, at den anfægtede forordning, der er en almengyldig retsakt, ikke definerer nogen nøjagtig kategori af berørte af den nævnte forordning, og har tilføjet, at intet indikerer, at Kongeriget Cambodjas og CRF's interesser er sammenfaldende med en kategoris interesser.

- 31 For det fjerde har Kommissionen gjort gældende, at selv om en kategori var omfattet af den anfægtede forordning, omfatter denne ikke nødvendigvis Kongeriget Cambodja og CRF, idet intet indikerer, at disse repræsenterer samtlige interesser inden for en sådan kategori.
- 32 For det femte har Kommissionen gjort gældende, at den blotte omstændighed, at Kongeriget Cambodja og CRF deltog i den undersøgelse, der gik forud for vedtagelsen af den anfægtede forordning, ikke medfører, at de er individualiserede af den nævnte forordning.
- 33 Subsidiært har Kommissionen gjort gældende, at Kongeriget Cambodja og CRF ikke har nogen personlig og umiddelbar søgsmålsinteresse i at få prøvet den anfægtede forordning.
- 34 I denne henseende har Kommissionen gjort gældende, at den anfægtede forordning ikke finder anvendelse på Cambodjas område, men på det område, som EU's fælles toldtarif dækker, således at denne ikke har nogen bindende retsvirkninger for Kongeriget Cambodja og CRF. Kommissionen har tilføjet, at den anfægtede forordning ikke forhindrer eksport af indica-ris med oprindelse i Cambodja til EU og højst kan forvolde en faktisk generel teoretisk og fremtidig skade i form af en eventuel salgsnedgang. Da den anfægtede forordning kun har retsvirkninger i forhold til enheder i EU, forvolder denne hverken Kongeriget Cambodja eller CRF nogen personlig skade.
- 35 Kongeriget Cambodja og CRF har bestridt Kommissionens argumenter.

A. Kongeriget Cambodjas og CRF's søgsmålskompetence

- 36 Indledningsvis bemærkes, at traktatens ånd går ud på at sikre adgang til direkte søgsmål til prøvelse af enhver af institutionerne vedtagen bestemmelse, som er bestemt til at afføde retsvirkninger (jf. dom af 23.4.1986, *Les Verts mod Parlamentet*, 294/83, EU:C:1986:166, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis). Således skal traktatens bestemmelser om privates søgsmålsret ikke fortolkes indskrænkende (dom af 15.7.1963, *Plaumann mod Kommissionen*, 25/62, EU:C:1963:17, s. 222, og af 11.7.1996, *Métropole télévision m.fl. mod Kommissionen*, T-528/93, T-542/93, T-543/93 og T-546/93, EU:T:1996:99, præmis 60).
- 37 EU er et retsfællesskab, idet både EU's medlemsstater og EU's institutioner er undergivet kontrol med, at deres retsakter er forenelige med traktaterne, som har indført et fuldstændigt retsmiddel- og proceduresystem, hvormed Den Europæiske Unions Domstol skal kunne kontrollere legaliteten af institutionernes retsakter (jf. i denne retning dom af 23.4.1986, *Les Verts mod Parlamentet*, 294/83, EU:C:1986:166, præmis 23 og 24).
- 38 Dette princip om effektiv retsbeskyttelse er et almindeligt EU-retligt princip, der udspringer af medlemsstaternes fælles forfatningstraditioner, og som ligeledes er fastslået i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (dom af 27.6.2013, *Agrokonsulting-04*, C-93/12, EU:C:2013:432, præmis 59, og af 5.11.2019, *ECB m.fl. mod Trasta Komercbanka m.fl.*, C-663/17 P, C-665/17 P og C-669/17 P, EU:C:2019:923, præmis 55 og 56).
- 39 Ifølge fast retspraksis forudsætter antagelse til realitetsbehandling af et søgsmål anlagt af en fysisk eller juridisk person til prøvelse af en retsakt, der ikke er rettet til vedkommende, i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF, at denne person indrømmes søgsmålskompetence, hvilket forekommer i to situationer. Dels kan en sådan sag anlægges på betingelse af, at denne retsakt berører vedkommende umiddelbart og individuelt. Dels kan en sådan person anlægge sag til prøvelse af en regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger, hvis den berører vedkommende umiddelbart (jf. dom af 17.9.2015, *Mory m.fl. mod Kommissionen*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, præmis 59 og 91 og den deri nævnte retspraksis, kendelse af 12.1.2017, *Amrita m.fl. mod Kommissionen*, C-280/16 P, ikke trykt i

Sml., EU:C:2017:9, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis, og dom af 13.3.2018, European Union Copper Task Force mod Kommissionen, C-384/16 P, EU:C:2018:176, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

- 40 I denne henseende må det bemærkes, at retsakter om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger er i stand til umiddelbart og individuelt at berøre fysiske eller juridiske personer, der kan godtgøre, at det er dem selv, der er tale om i Kommissionens retsakter, eller som har været inddraget i de forudgående undersøgelser (jf. analogt dom af 21.2.1984, Allied Corporation m.fl. mod Kommissionen, 239/82 og 275/82, EU:C:1984:68, præmis 10-12; jf. også dom af 28.2.2019, Rådet mod Growth Energy og Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, præmis 73 og 79 og den deri nævnte retspraksis, og af 13.9.2013, Huvis mod Rådet, T-536/08, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:432, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).
- 41 Den ovenfor i præmis 40 nævnte retspraksis er, selv om den vedrører forordninger om indførelse af antidumpingtold, ligeledes relevant i den foreliggende sag. Det er allerede fastlagt i praksis, at den betingelse, hvorefter en person kan anlægge en sag til prøvelse af en forordning, såfremt den ikke alene berører ham umiddelbart, med også individuelt, skal fortolkes i lyset af princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse under hensyntagen til de forskellige omstændigheder, som kan individualisere en sagsøger (jf. i denne retning dom af 25.7.2002, Unión de Pequeños Agricultores mod Rådet, C-50/00 P, EU:C:2002:462, præmis 44, af 1.4.2004, Kommissionen mod Jégo-Quééré, C-263/02 P, EU:C:2004:210, præmis 36, og af 28.4.2015, T & L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen, C-456/13 P, EU:C:2015:284, præmis 44).
- 42 Desuden kan forordninger om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger – selv om de efter deres art og deres rækkevidde kan være af generel karakter, således at de generelt finder anvendelse på interesserede berørte virksomheder – ifølge retspraksis berøre visse fysiske eller juridiske personer individuelt på grund af egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre (jf. dom af 10.4.2003, Kommissionen mod Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, præmis 65 og den deri nævnte retspraksis, og kendelse af 30.4.2003, VVG International m.fl. mod Kommissionen, T-155/02, EU:T:2003:125, præmis 40 og 41 og den deri nævnte retspraksis; jf. ligeledes i denne retning dom af 17.1.2002, Rica Foods mod Kommissionen, T-47/00, EU:T:2002:7, præmis 34 og 36). En forordning om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger kan således, ganske som en forordning om indførelse af antidumpingtold, anerkendes som værende af hybrid karakter.
- 43 Da den anfægtede forordning ikke er rettet til Kongeriget Cambodja og CRF, skal det i lyset af disse principper undersøges, om der er tale om fysiske eller juridiske personer, som er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning.

1. Om Kongeriget Cambodja

a) Begrebet »fysisk eller juridisk person« i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF

- 44 Som svar på Rettens spørgsmål i medfør af foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse har Kommissionen bekræftet ikke udtrykkeligt at gøre indvendinger imod en proceshindring for søgsmålet anlagt af Kongeriget Cambodja, som bygger på begrebet »fysisk eller juridisk person« i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF. Kommissionen har dog anført, at spørgsmålet om en sags antagelse til realitetsbehandling for Retten er et spørgsmål om ufravigelige procesforudsætninger, som Retten i givet fald skal rejse af egen drift.

- 45 I denne henseende må det bemærkes, at formålet med artikel 263, stk. 4, TEUF er at give enhver fysisk eller juridisk person, som berøres umiddelbart og individuelt af EU-institutionernes retsakter, en passende domstolsbeskyttelse (dom af 10.6.2009, Polen mod Kommissionen, T-257/04, EU:T:2009:182, præmis 53, og kendelse af 10.6.2009, Polen mod Kommissionen, T-258/04, ikke trykt i Sml., EU:T:2009:183, præmis 61).
- 46 Bestemmelserne i artikel 263, stk. 4, TEUF skal underkastes en teleologisk fortolkning (jf. i denne retning dom af 15.7.1963, Plaumann mod Kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, s. 222), således at en principiel udelukkelse af tredjelande fra den domstolsbeskyttelse, der indrømmes i medfør af denne artikel, ville stride imod dens formål.
- 47 Selv om tredjestater desuden ikke har samme status i retstvister, som medlemsstaterne gives i medfør af EU-reglerne, har de nemlig de muligheder for at optræde som part i retssager, som juridiske personer tillægges i disse regler (dom af 10.6.2009, Polen mod Kommissionen, T-257/04, EU:T:2009:182, præmis 52, og kendelse af 10.6.2009, Polen mod Kommissionen, T-258/04, ikke trykt i Sml., EU:T:2009:183, præmis 60, samt generaladvokat Poiaras Maduros' forslag til afgørelse Polen mod Rådet, C-273/04, EU:C:2007:361, punkt 40).
- 48 Således følger det allerede af praksis, at for så vidt som en enhed er en juridisk person, kan denne principielt anlægge et annullationssøgsmål i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF (jf. i denne retning kendelse af 1.10.1997, Regione Toscana mod Kommissionen, C-180/97, EU:C:1997:451, præmis 10-12, og dom af 22.11.2001, Nederlandse Antillen mod Rådet, C-452/98, EU:C:2001:623, præmis 51).
- 49 Desuden udelukker hverken artikel 263, stk. 4, TEUF eller nogen anden primær bestemmelse tredjelande fra retten til at anlægge et annullationssøgsmål (jf. i denne retning dom af 16.7.2014, National Iranian Oil Company mod Rådet, T-578/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:678, præmis 36, og af 18.9.2015, Iran Liquefied Natural Gas mod Rådet, T-5/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:644, præmis 48).
- 50 Da ikke der findes en sådan udelukkelse i traktaternes ordlyd, kan et tredjeland, som er en juridisk person såvel i national som i international ret, ikke forhindres i at få prøvet en EU-retsakt for Retten, hvis betingelserne i artikel 263, stk. 4, TEUF er opfyldt.
- 51 Følgelig skal udtrykket »enhver fysisk eller juridisk person« i artikel 263, stk. 4, TEUF forstås således, at det også dækker stater, der ikke er medlemmer af EU, såsom Kongeriget Cambodja.

b) Spørgsmålet om umiddelbar berøring

- 52 Hvad angår begrebet umiddelbar berøring kan det konstateres, at en fysisk eller juridisk person umiddelbart berøres af den afgørelse, der er genstand for sagen, når to kumulative betingelser er opfyldt, nemlig at den anfægtede foranstaltning dels umiddelbart har virkninger på en fysisk eller juridisk persons retsstilling, dels ikke levner nogen skønsbeføjelse til dem, som den er rettet til, og at den har en rent automatisk karakter og udspringer af en EU-bestemmelse uden anvendelse af andre mellemkommende regler (jf. dom af 4.12.2019, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo mod Kommissionen, C-342/18 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:1043, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).
- 53 I denne henseende må det for det første bemærkes, at ved en afgørelse af, om en retsakt har retsvirkninger, skal vægten lægges på dens formål, indhold, rækkevidde, virkninger eller endda den retlige og faktiske sammenhæng, den indgår i, og ikke dens art, form, betegnelse, fremtræden eller dens underskriver (jf. kendelse af 8.3.2012, Octapharma Pharmazeutika mod EMA, T-573/10, EU:T:2012:114, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).

- 54 I den foreliggende sag giver GSP-forordningens artikel 22, stk. 1, medlemsstaterne og visse tredjelande mulighed for at henlede Kommissionens opmærksomhed på omstændigheder, som kan nødvendiggøre beskyttelsesforanstaltninger.
- 55 Den anfægtede forordning, som er vedtaget på grundlag af GSP-forordningens artikel 22, stk. 1, indfører beskyttelsesforanstaltninger, der har til formål at begrænse de alvorlige vanskeligheder, som eksporten af indica-ris fra Cambodja har forvoldt EU-erhvervsgrenen.
- 56 Det følger af den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 1, at denne har til formål midlertidigt at genindføre toldsatsene i den fælles toldtarif på importen af indica-ris med oprindelse i Cambodja, som konkurrerer med de samme eller direkte konkurrerende varer, som sælges i EU. Ifølge den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 2, er tolden på indica-ris med oprindelse i Cambodja 175 EUR pr. ton i det første år, 150 EUR pr. ton i det andet år og 125 EUR pr. ton i det tredje år fra datoen for den anfægtede forordnings ikrafttræden. Den nævnte forordnings artikel 1, stk. 3, bestemmer endvidere, hvad tolden er i tilfælde af justering af toldsatsen i den fælles toldtarif.
- 57 Ifølge de af Kongeriget Cambodja og CRF fremlagte oplysninger, som Kommissionen ikke har bestridt, repræsenterer eksport af indica-ris fra Cambodja til EU en betydelig del af den samlede eksport af indica-ris med oprindelse i Cambodja, nemlig mellem 50 og 70%. Kommissionen har i 28. betragtning til den anfægtede forordning ligeledes præciseret, at Cambodja ved udgangen af undersøgelsesperioden tegnede sig for 25% af den samlede import af den berørte vare i EU. Det er således vigtigt at bemærke, at den anfægtede forordning kan berøre Cambodjas økonomiske situation betydeligt. Kommissionen har desuden i 84. betragtning til den anfægtede forordning indrømmet, at det gjorde eksporten fra Cambodja mere vanskelig at pålægge dette land de fulde toldsatser i den fælles toldtarif.
- 58 Det er ganske vist allerede fastslået i praksis, at den omstændighed alene, at en retsakt ville kunne påvirke en sagsøgers materielle situation, ikke er tilstrækkelig til, at man kan anse sagsøgeren for at være umiddelbart berørt, og at det kun er eksistensen af særlige omstændigheder, der kan berettigge en borger, som hævder, at en retsakt påvirker hans stilling på markedet, til at indgive søgsmål i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF (dom af 10.12.1969, Eridania m.fl. mod Kommissionen, 10/68 og 18/68, EU:C:1969:66, præmis 7, og af 18.10.2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Kommissionen, T-364/16, EU:T:2018:696, præmis 40).
- 59 Imidlertid har Retten bemærket, at den anfægtede forordning er vedtaget på grundlag af GSP-forordningen. Som Kommissionen har fremhævet i 82. betragtning til den anfægtede forordning, har GSP-forordningen primært til formål at bistå udviklingslandene i deres indsats for at mindske fattigdom og fremme god regeringsførelse og bæredygtig udvikling ved at hjælpe dem med at skabe navnlig beskæftigelse, industrialisering og yderligere indtægter gennem international handel. EBA-ordningen hjælper verdens fattigste og svageste lande, som Cambodja, der er sårbar på grund af et lille og ikke-diversificeret eksportgrundlag, ifølge GSP-forordningen er en del af, med at drage fordel af handelsmulighederne og indrømmer de mindst udviklede lande en præferentiell adgang til Unionens marked, som består af en fuldstændig suspendering af toldsatsene i den fælles toldtarif.
- 60 Den anfægtede forordning bringer midlertidigt den præferentielle adgang til Unionens marked, som Kongeriget Cambodja som land anført i GSP-forordningens bilag IV, der gengiver listen over lande omfattet af EBA-ordningen, som nævnt i GSP-forordningens artikel 1, stk. 2, litra c), er omfattet af, til ophør. Etableringen af beskyttelsesforanstaltninger ændrer således såvel de retlige som de økonomiske betingelser, under hvilke salg af indica-ris med oprindelse i Cambodja finder sted på Unionens marked. Kongeriget Cambodjas juridiske situation berøres umiddelbart og væsentligt.
- 61 Den anfægtede forordning har således umiddelbart retsvirkninger for Kongeriget Cambodja, eftersom Kommissionen med denne forordning har ændret retsstillingen for Kongeriget Cambodja som land omfattet af en fuldstændig suspendering af toldsatsene i den fælles toldtarif.

- 62 Kommissionens argumenter om, at den anfægtede forordning ikke har nogen retsvirkning for Kongeriget Cambodja og ikke berører eksporten af indica-ris fra Cambodja til EU, må derfor forkastes.
- 63 Ligeledes må Kommissionens argument om, at Kongeriget Cambodjas retsstilling ikke er umiddelbart berørt, forkastes, eftersom de ved den anfægtede forordning indførte beskyttelsesforanstaltninger kun finder anvendelse på importører, der er etableret i EU. Selv om det er korrekt, at den anfægtede forordning indeholder foranstaltninger, som for det første finder anvendelse på de nævnte importører, berører disse foranstaltninger umiddelbart den cambodjanske stat, hvis økonomiske virksomhed – som det er angivet i præmis 57, 59 og 61 ovenfor – begrænses som følge af anvendelsen af disse foranstaltninger over for denne.
- 64 Det er klart, at det tilkommer importører etableret i EU at anvende de nævnte foranstaltninger, eftersom retsakter vedtaget af EU-institutionerne principielt ikke finder anvendelse uden for EU's område. Til trods for dette kan de af den anfægtede forordning berørte enheder umiddelbart berøres af beskyttelsesforanstaltninger, der finder anvendelse på dem. Den omstændighed, at der midlertidigt genindføres toldsats i den fælles toldtarif på importen af den berørte vare til Unionen svarer til at begrænse adgangen til Unionens marked til visse enheder, herunder Kongeriget Cambodja, som tidligere var omfattet af en præferentiel adgang til Unionens marked ved hjælp af en særlig ordning med toldpræferencer (jf. i denne retning og analogt dom af 13.9.2018, *Almaz-Antey mod Rådet*, T-515/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:545, præmis 65).
- 65 Det må desuden bemærkes, at den omstændighed alene, at Kongeriget Cambodja ikke betaler de tariffier, der finder anvendelse på import af indica-ris med oprindelse i Cambodja til Unionen – denne told betales nemlig af importørerne i Unionen – ikke giver grundlag for at konkludere, at den anfægtede forordning ikke har nogen retsvirkning på dennes situation (jf. i denne retning og analogt dom af 20.3.1985, *Timex mod Rådet og Kommissionen*, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 12-16, og af 3.5.2018, *Distillerie Bonollo m.fl. mod Rådet*, T-431/12, under appel, EU:T:2018:251, præmis 61 og 62).
- 66 For det andet må det bemærkes, at den omstændighed alene, at en national gennemførelsesforanstaltning deltager, for at den retsakt, som påstås annulleret, kan anvendes, ikke udelukker, at man kan anse en sagsøger for umiddelbart berørt af den pågældende retsakt, dog forudsat, at den medlemsstat, der skal gennemføre denne, ikke udøver noget selvstændigt skøn (jf. i denne retning dom af 5.10.2005, *Land Oberösterreich og Østrig mod Kommissionen*, T-366/03 og T-235/04, EU:T:2005:347, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).
- 67 I tilfælde, hvor den medlemsstat, der skal gennemføre den anfægtede retsakt, ikke udøver noget selvstændigt skøn, har indgriben i medfør af den nationale afgørelse en automatisk karakter, og sagsøgerens retsstilling skal anses for umiddelbart berørt af den anfægtede afgørelse (jf. i denne retning dom af 10.9.2009, *Kommissionen mod Ente per le Ville Vesuviane og Ente per le Ville Vesuviane mod Kommissionen*, C-445/07 P og C-455/07 P, EU:C:2009:529, præmis 45 og 46 og den deri nævnte retspraksis).
- 68 I denne henseende er det, henset til ordlyden af den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 1-3, Rettens opfattelse, at denne ikke levner medlemsstaterne noget skøn med hensyn til den pågældende indførelse og tolden på indica-ris med oprindelse i Cambodja (jf. i denne retning dom af 14.9.1995, *Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen*, T-480/93 og T-483/93, EU:T:1995:162, præmis 63), således at den anden betingelse om umiddelbar berøring også er opfyldt.
- 69 Følgelig kan det konkluderes, at Kongeriget Cambodja er umiddelbart berørt af den anfægtede forordning.

c) Spørgsmålet om individuel berøring

- 70 Hvad angår begrebet individuel berøring i artikel 263, stk. 4, TEUF, for at en fysisk eller juridisk person kan anses for individuelt berørt af en almenyldig retsakt, som er vedtaget af en EU-institution, er det nødvendigt, at denne persons retsstilling skades af den pågældende retsakt på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre, og derfor individualiserer dem på en lignende måde, som en adressat for en sådan afgørelse ville blive (dom af 15.7.1963, Plaumann mod Kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223, og af 18.5.1994, Codorniu mod Rådet, C-309/89, EU:C:1994:197, præmis 20; jf. også, dom af 10.4.2003, Kommissionen mod Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, præmis 65 og den deri nævnte retspraksis).
- 71 Det følger af den i præmis 40-42 ovenfor nævnte restpraksis, at en anfægtet retsakts generelle karakter ikke udelukker, at visse juridiske eller fysiske personer vil kunne være umiddelbart og individuelt berørt (dom af 18.5.1994, Codorniu mod Rådet, C-309/89, EU:C:1994:197, præmis 19; jf. også dom af 28.2.2019, Rådet mod Growth Energy og Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, præmis 72 og den deri nævnte retspraksis, og af 14.9.1995, Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, T-480/93 og T-483/93, EU:T:1995:162, præmis 66).
- 72 I modsætning til det af Kommissionen anførte medfører den omstændighed, at den anfægtede forordning har til formål at genindføre toldsatserne i den fælles toldtarif i forhold til al import af den berørte vare til Unionen, rent faktisk ikke, at det er umuligt for visse fysiske eller juridiske personer at være individuelt berørte af den nævnte forordning.
- 73 I betragtning af den ovenfor i præmis 42 nævnte retspraksis må Kommissionens argument om, at en forordning om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger, som den i denne sag anfægtede, ikke kan være af hybrid karakter på samme måde som antidumping- og antisubsidieforordningerne, ligeledes forkastes.
- 74 Idet den anfægtede forordning om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger er af almenyldig karakter, kan det, som Kommissionen med rette har gjort gældende, konstateres, at enhver person, der er parat og i stand til at eksportere den berørte vare til Unionen, kan anvende denne. Imidlertid betyder det ikke, at visse fysiske eller juridiske personer under visse omstændigheder ikke kan være individuelt berørt af den nævnte forordning og henhøre under en defineret kategori.
- 75 Således kan den omstændighed, at en person deltager i den proces, som fører til vedtagelsen af en EU-retsakt, individualisere denne person i forhold til den pågældende retsakt, såfremt de pågældende EU-bestemmelser tilsikrer vedkommende visse processuelle garantier (jf. i denne retning dom af 4.10.1983, Fediol mod Kommissionen, 191/82, EU:C:1983:259, præmis 31, af 17.1.2002, Rica Foods mod Kommissionen, T-47/00, EU:T:2002:7, præmis 55, og kendelse af 14.12.2005, Arizona Chemical m.fl. mod Kommissionen, T-369/03, EU:T:2005:458, præmis 72).
- 76 Desuden må den retsbeskyttelse, som en fysisk eller juridisk person har i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF, fastslås på grundlag af, hvor specifik denne persons situation er i forhold til enhver anden berørt person. Således er det, der er afgørende ved identifikationen af de personer, der er individuelt berørt af en beslutning om indførelse af en beskyttelsesforanstaltning, den beskyttelse, som det land eller det territorium og de berørte virksomheder, over for hvilke beskyttelsesforanstaltningen vedtages, nyder i henhold til EU-retten (jf. i denne retning dom af 11.2.1999, Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, C-390/95 P, EU:C:1999:66, præmis 28).
- 77 Den omstændighed, at Kommissionen i medfør af særlige bestemmelser er forpligtet til at tage hensyn til retsvirkningerne for visse fysiske eller juridiske personer af den retsakt, den agter at vedtage, kan individualisere disse (jf. i denne retning dom af 14.9.1995, Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, T-480/93 og T-483/93, EU:T:1995:162, præmis 67 og den deri nævnte retspraksis).

- 78 I den foreliggende sag er Kongeriget Cambodja udtrykkeligt og specifikt omfattet af den anfægtede forordning. Kongeriget Cambodja identificeres bl.a. i den anfægtede forordnings titel som land, i forhold til hvilket beskyttelsesforanstaltningerne er indført.
- 79 Hvad angår de processuelle garantier, som Kongeriget Cambodja er omfattet af som land, i forhold til hvilket beskyttelsesforanstaltningerne er vedtaget, bemærkes, at GSP-forordningens artikel 22, stk. 4, bestemmer, at Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte regler for proceduren for at vedtage generelle beskyttelsesforanstaltninger, navnlig for så vidt angår partsrettigheder.
- 80 Det er på dette grundlag, at Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1083/2013 af 28. august 2013 om regler for proceduren for midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer og vedtagelse af generelle beskyttelsesforanstaltninger i medfør af GSP-forordningen (EUT 2013, L 293, s. 16, herefter »den delegerede forordning«) blev vedtaget.
- 81 I overensstemmelse med de ved den delegerede forordning fastsatte procedureregler tildeles et land, der er omfattet af EBA-ordningen, samt »interesserede parter«, som defineres i GSP-forordningens artikel 22, stk. 3, som værende parter involveret i produktion, distribution og/eller salg af import med oprindelse i et land, der er omfattet af en af præferenceordningerne og de samme eller direkte konkurrerende varer, et antal rettigheder og processuelle garantier.
- 82 Ud over Kongeriget Cambodjas egenskab af land, der er omfattet af EBA-ordningen, har Kongeriget Cambodja egenskab af »interesseret part«. Det følger af 19. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen har optaget den cambodjanske regering på listen af »interesserede parter«, der har anført deres bemærkninger efter fremlæggelsen af Kommissionens oplysninger.
- 83 Således bestemmer den delegerede forordning, at Kongeriget Cambodja som land, der er omfattet af EBA-ordningen, samt alle andre interesserede parter har ret til at få underretning om indledning af en undersøgelse og til at få stillet den fulde ordlyd af den skriftlige klage til rådighed (den delegerede forordnings artikel 10, stk. 2). Ved undersøgelsen er Kommissionen forpligtet til at tage hensyn til de interesserede parters bemærkninger, i det omfang disse underbygges med tilstrækkelige beviser (den delegerede forordnings artikel 11, stk. 2). Når Kommissionen efterfølgende fremlægger de nærmere oplysninger, på grundlag af hvilke Kommissionen træffer sin afgørelse, kan de samme parter ligeledes fremlægge deres bemærkninger, som Kommissionen tager hensyn til (den delegerede forordnings artikel 17, stk. 3 og 5).
- 84 Kongeriget Cambodja har som land, der er omfattet af EBA-ordningen, tillige med alle andre interesserede parter desuden ret til efter skriftlig anmodning at få adgang til Kommissionens dossier efter indledning af en undersøgelse. De kan få indsigt i alle oplysninger i dossieret og meddele deres syn herpå. Der tages hensyn til deres bemærkninger, for så vidt som de underbygges tilstrækkelig (den delegerede forordnings artikel 14, stk. 2). Den nævnte forordning indrømmer også et land, der er omfattet af EBA-ordningen, og interesserede parter ret til at blive hørt af Kommissionen (den delegerede forordnings artikel 15, stk. 1) og ret til at anmode høringskonsulenten om at gribe ind (den delegerede forordnings artikel 16, stk. 1).
- 85 Hvad angår Kongeriget Cambodjas aktive deltagelse i undersøgelsesproceduren er det ubestridt, at Kongeriget Cambodja deltog ved den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning. I 19. betragtning til den anfægtede forordning henviser Kommissionen til bemærkninger fra den cambodjanske regering som interesseret part. Andre henvisninger til Kongeriget Cambodjas eller den cambodjanske regerings aktive deltagelse i Kommissionens undersøgelse findes i 34., 41., 52., 72. og 73. betragtning til den anfægtede forordning.

- 86 Selv om aktiv deltagelse i undersøgelsen ikke i sig selv er en tilstrækkelig betingelse for at kunne vurdere en fysisk eller juridisk persons individuelle berøring, er forholdet imidlertid ikke irrelevant. Sagsøgerens aktive deltagelse i undersøgelsesproceduren ved f.eks. meddelelse af oplysninger og indgivelse af skriftlige bemærkninger er et relevant forhold med henblik på at godtgøre, hvorvidt denne er individuelt berørt (jf. i denne retning dom af 16.4.2015, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 24-26, og af 11.7.1996, *Sinochem Heilongjiang mod Rådet*, T-161/94, EU:T:1996:101, præmis 47).
- 87 Hvad angår nødvendigheden af at tage hensyn til retsvirkningerne af den anfægtede forordning for Kongeriget Cambodja konstaterer Retten, at den anfægtede forordning, som det fremgår af præmis 56-59 ovenfor, ved midlertidigt at suspendere den beskyttelse, som Kongeriget Cambodja var omfattet af i medfør af GSP-forordningen, kan forvolde Kongeriget Cambodja betydelig økonomisk skade, henset til vigtigheden af eksport af indica-ris til Unionen for dette lands økonomi.
- 88 Kommissionen har selv nævnt formålet med GSP-forordningen som begrundelse for en gradvis liberalisering af beskyttelsesforanstaltningerne over en periode på tre år, og den mener således, at en gradvis nedsættelse af toldsatsen er tilstrækkelig for EU-erhvervsgrenen til at modvirke den forringede økonomiske eller finansielle situation (81.-85. betragtning til den anfægtede forordning).
- 89 Retten har udledt af det ovenstående, at Kommissionen, når den træffer beskyttelsesforanstaltninger, for så vidt som omstændighederne ikke konkret er til hinder derfor, skal tilvejebringe oplysninger vedrørende de skadelige virkninger, som dens beslutning muligvis kan have for Kongeriget Cambodjas økonomi, som land, der er omfattet af de EBA-ordningen, og for de interesserede parter, og har konkluderet, at disse med hensyn til formaliteten må antages at være individuelt berørt, idet de udgør en lille gruppe af fysiske eller juridiske personer, som Kommissionen kendte eller kunne have skaffet sig kendskab til, og som på grund af de nævnte kontrakter blev særlig berørt af den anfægtede forordning (jf. i denne retning dom af 17.1.1985, *Piraki-Patraiki mod Kommissionen*, 11/82, EU:C:1985:18, præmis 28 og 31, og af 11.2.1999, *Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen*, C-390/95 P, EU:C:1999:66, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).
- 90 Kommissionens forpligtelse til at tage hensyn til Kongeriget Cambodjas særlige situation forstærkes af oplysningen om, at vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger på grundlag af GSP-forordningens artikel 26 skader og er en undtagelse til en eksportfrihed, der følger af den præferentielle adgang for Kongeriget Cambodja til Unionens marked på grundlag af GSP-forordningen.
- 91 Når en beslutning berører en gruppe personer, som var identificeret eller kunne identificeres på tidspunktet for vedtagelsen af retsakten og på grundlag af kriterier, som er specifikke for medlemmerne af denne gruppe, kan disse antages at være individuelt berørt af denne retsakt, da de indgår i en sluttet gruppe af erhvervsdrivende, og dette kan bl.a. være tilfældet, når beslutningen ændrer vedkommendes rettigheder, der er erhvervet før dens vedtagelse (jf. dom af 27.2.2014, *Stichting Woonpunt m.fl. mod Kommissionen*, C-132/12 P, EU:C:2014:100, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis). I det foreliggende tilfælde er Kongeriget Cambodja som et land, der er omfattet af EBA-ordningen og identificeret i den anfægtede forordning, en del af en lukket kategori, idet Kongeriget Cambodja deltog aktivt i den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning, og i forhold til hvilken konsekvenserne af beskyttelsesforanstaltningerne er taget i betragtning med henblik på at fastsætte toldsatsene i den fælles toldtarif.
- 92 Det følger af præmis 79-91 ovenfor, at Kongeriget Cambodja befinder sig i en situation, der adskiller dette fra alle andre.

93 Følgelig kan det – uden at det skal afgøres, om den anfægtede forordning er en regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger – i medfør af det andet tilfælde fastsat i den i præmis 39 ovenfor nævnte retspraksis, konkluderes, at Kongeriget Cambodja er individuelt berørt af den anfægtede forordning og dermed har søgsmålskompetence i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF.

2. Om CRF

94 Selv om det følger af fast retspraksis, at det ikke er nødvendigt at undersøge, om de andre sagsøgere har retlig interesse, når der er tale om et og samme søgsmål anlagt af flere sagsøgere, hvoraf den enes søgsmålskompetence er blevet fastslået, (jf. i denne retning dom af 24.3.1993, CIRFS m.fl. mod Kommissionen, C-313/90, EU:C:1993:111, præmis 31, og af 9.7.2007, Sun Chemical Group m.fl. mod Kommissionen, T-282/06, EU:T:2007:203, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis), har Retten for fuldstændighedens skyld besluttet at undersøge spørgsmålet om søgsmålets antagelse til realitetsbehandling i forhold til CRF.

95 Indledningsvis skal det erindres, at søgsmål anlagt af sammenslutninger efter retspraksis kan antages til realitetsbehandling i tre fastlagte situationer. Der er for det første tale om den situation, hvor en lovbestemmelse udtrykkelig indrømmer erhvervs-sammenslutninger en række muligheder af processuel karakter, for det andet den situation, hvor sammenslutningen repræsenterer interesserne for søgsmålsberettigede virksomheder, og for det tredje den situation, hvor sammenslutningen individualiseres på grund af, at dens egne interesser som sammenslutning berøres, og navnlig fordi dens stilling som forhandler berøres af den retsakt, som påstås annulleret (jf. kendelse af 30.9.1997, Federolio mod Kommissionen, T-122/96, EU:T:1997:142, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis, og dom af 15.1.2013, Aiscat mod Kommissionen, T-182/10, EU:T:2013:9, præmis 48 og den deri nævnte retspraksis).

96 I den foreliggende sag har CRF gjort gældende, at den handler på vegne af sine medlemmer og for sin egen regning, således at den nærmere bestemt påberåber sig det andet og det tredje tilfælde. Det skal således afgøres, hvorvidt dels CRF, dels sammenslutningens medlemmer er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning.

97 Retten finder det for det første hensigtsmæssigt at undersøge det andet tilfælde i præmis 94 ovenfor, nemlig det tilfælde, hvor sammenslutningen repræsenterer interesserne for virksomheder, der er medlemmer, og som er søgsmålsberettigede.

98 Ud fra denne betragtning bygger sammenslutningens søgsmålskompetence på det hensyn, at sagens anlæggelse af denne frembyder processuelle fordele, idet et større antal enkeltsager, der alle ville angå samme retsakter, undgås ved at sammenslutningen handler på vegne af en eller flere af sine medlemmer, hvis interesser den repræsenterer, og hvilke medlemmer hver især kunne have været søgsmålsberettigede (jf. i denne retning dom af 6.7.1995, AITEC m.fl. mod Kommissionen, T-447/93 – T-449/93, EU:T:1995:130, præmis 60).

99 Det må således undersøges, om CRF's medlemmer har været i en situation, hvor de kunne anlægge et søgsmål på grundlag af artikel 263, stk. 4, TEUF. Idet den anfægtede forordning ikke er rettet til disse virksomheder, må det vurderes, hvorvidt den berører dem umiddelbart og individuelt.

100 Indledningsvis følger det af den i præmis 40-42 ovenfor nævnte retspraksis, at det ikke er udelukket, at en forordning om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger, der efter sin art og almengyldighed har en generel karakter, således at den generelt finder anvendelse på interesserede berørte virksomheder, kan berøre visse af dem umiddelbart og individuelt, herunder navnlig – under visse betingelser – producenterne og eksportørerne af den nævnte vare.

- 101 Sådanne retsakter er i stand til umiddelbart og individuelt at berøre producenter og eksportører af indica-ris med oprindelse i Cambodja, som kan tilregnes alvorlige vanskeligheder, der forvoldes eller truer med at forvoldes EU-erhvervsgrenen på grundlag af oplysninger om deres forretningsforhold. Dette er tilfældet for de producent- og eksportvirksomheder, der kan godtgøre, at det er dem selv, der er tale om i Kommissionens retsakter, eller som har været inddraget i de forudgående undersøgelser (jf. i denne retning dom af 21.2.1984, Allied Corporation m.fl. mod Kommissionen, 239/82 og 275/82, EU:C:1984:68, præmis 11 og 12, og af 7.5.1987, NTN Toyo Bearing m.fl. mod Rådet, 240/84, EU:C:1987:202, præmis 5).
- 102 Retten vil nærmere bestemt behandle spørgsmålet om CRF's søgsmålskompetence i sine medlemmers navn, dvs. medlemmer, der er identificeret af Kommissionen i den anfægtede forordning eller berørt af den procedure, der førte til vedtagelse af den anfægtede forordning.

a) Spørgsmålet, om CRF's identificerede eller berørte medlemmer er umiddelbart berørt

- 103 For det første bemærkes, at det følger af den i præmis 100 og 101 ovenfor nævnte retspraksis, at en virksomhed ikke kan anses for umiddelbart berørt af en forordning om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger alene på grund af sin egenskab af producent af den vare, som er pålagt den nævnte told, idet egenskaben af eksporterende i denne henseende er essentiel. Det følger af denne retspraksis, at visse producenter og eksportører af den pågældende vares umiddelbare berøring af en forordning, der indfører beskyttelsesforanstaltninger, navnlig skyldes, at de alvorlige vanskeligheder, der forvoldes eller truer med at forvoldes EU-erhvervsgrenen, kan tilregnes dem. Imidlertid kan en producent, der ikke eksporterer sin produktion til Unionens marked, men kun afsætter på sit hjemmemarked, ikke være kilde til sådanne vanskeligheder (jf. i denne retning dom af 28.2.2019, Rådet mod Growth Energy og Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, præmis 74).
- 104 I den foreliggende sag følger det af 8., 35. og 38. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen har angivet at have modtaget tretten svar på stikprøven fra eksporterende møllere fra Cambodja. Tre af disse blev indledningsvis udvalgt på grundlag af den største eksportmængde til Unionen. Efter yderligere vurdering og kommentarer fra CRF udskiftede Kommissionen to eksportører i Cambodja og præciserede, at kun én eksporterende virksomhed i Cambodja i sidste ende svarede på spørgeskemaet. De af undersøgelsesproceduren og stikprøven omfattede cambodjanske virksomheders egenskab af eksporterende er således ubestridt. Ligeledes har Kommissionen ikke bestridt, at de cambodjanske eksportører, der således er identificeret og berørt af den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning, er medlemmer af CRF. Herunder er Amru Rice (Cambodia) Co., Ltd bl.a. identificeret i den anfægtede forordning, og Golden Rice (Cambodia) Co., Ltd har svaret på spørgeskemaet fra Kommissionen.
- 105 Desuden er de cambodjanske eksportørers handelsmæssige adfærd umiddelbart baggrunden for anmodningen om undersøgelse ved Kommissionen, som har ført til vedtagelse af den anfægtede forordning. Det følger desuden af 62.-64. betragtning til den anfægtede forordning, at eksport af CRF's medlemmers produktion på Unionens marked og deres kommercielle virksomhed direkte har oprindelse i oplysningerne om de alvorlige vanskeligheder, som EU-erhvervsgrenen har været udsat for.
- 106 Hvad for det andet angår spørgsmålet om retsvirkninger for de berørte fysiske eller juridiske personer følger det af præmis 52-62 ovenfor, at den anfægtede forordning, for så vidt som den genindfører toldsatserne i den fælles toldtarif på de eksporterende medlemmer af CRF's import af indica-ris med oprindelse i Cambodja til EU, ændrer de nævnte medlemmers materielle situation. Det er således ubestridt, at genindførelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif kan gøre eksporten til Unionen mere vanskelig, hvilket Kommissionen har indrømmet i 84. betragtning til den anfægtede forordning. Den anfægtede forordning ændrer desuden ligeledes deres retsstilling. Den nævnte forordning ændrer de

med GSP-forordningen indrømmede rettigheder for cambodjanske eksportører til at kunne omfattes af en præferentiel adgang til Unionens marked ved en fuldstændig suspendering af toldsatsene i den fælles toldtarif.

- 107 For det tredje må Kommissionens argument om, at de eksporterende medlemmer af CRF's retsstilling ikke er umiddelbart berørt, i betragtning af de i præmis 63-65 ovenfor nævnte principper, forkastes, eftersom de med den anfægtede forordning indførte beskyttelsesforanstaltninger kun finder anvendelse på importører etableret i EU. Disse foranstaltninger berører umiddelbart de eksporterende medlemmer af CRF, som er begrænset i deres økonomiske virksomhed. Den omstændighed, at toldsatsene i den fælles toldtarif midlertidigt genindføres på import af indicaris med oprindelse i Cambodja til EU, svarer til at begrænse adgangen til Unionens marked for eksportører, som tidligere var omfattet af en præferentiel adgang til Unionens marked gennem en særlig ordning med toldpræferencer. Således giver den omstændighed alene, at de eksporterende medlemmer af CRF ikke betaler de for import af indicaris med oprindelse i Cambodja i EU gældende tariffier, ikke grundlag for at konkludere, at den anfægtede forordning ikke har nogen virkning på deres retsstilling, idet denne told nemlig betales af importørerne.
- 108 For det fjerde er en virksomhed, hvis varer underkastes beskyttelsesforanstaltninger, umiddelbart berørt af en forordning om indførelse af sådanne foranstaltninger, idet denne forpligter medlemsstaternes toldmyndigheder til at opkræve den indførte told uden nogen mulighed for at udøve et skøn (jf. i denne retning dom af 25.9.1997, Shanghai Bicycle mod Rådet, T-170/94, EU:T:1997:134, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis, og af 19.11.1998, Champion Stationery m.fl. mod Rådet, T-147/97, EU:T:1998:266, præmis 31). I den foreliggende sag er det allerede i præmis 66 og 68 ovenfor konstateret, at den anfægtede forordning ikke levner noget skøn til dem, den er rettet til.
- 109 Følgelig kan det konkluderes, at det eksporterende medlem af CRF, som Kommissionen har identificeret i den anfægtede forordning, og de identificerede eksporterende medlemmer af CRF, som er berørt af den procedure, der førte til vedtagelse af den anfægtede forordning, er umiddelbart berørt af den anfægtede forordning.

b) Spørgsmålet, om CRF's identificerede eller berørte medlemmer er individuelt berørt

- 110 Som det allerede er anført i præmis 42, 71-77, 100 og 101 ovenfor, udelukker den anfægtede forordnings generelle karakter ikke, at visse virksomheder på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, og som adskiller dem fra alle andre, kan være individuelt berørt af den nævnte forordning.
- 111 I denne henseende må det indledningsvis bemærkes, at den retsbeskyttelse, der ydes individuelle virksomheder, som er berørt af beskyttelsesforanstaltningerne, ikke berøres af den simple kendsgerning, at de pågældende foranstaltninger er indført under henvisning til en stat og ikke til individuelle virksomheder (jf. i denne retning dom af 25.9.1997, Shanghai Bicycle mod Rådet, T-170/94, EU:T:1997:134, præmis 38). Således er den omstændighed, at de med den anfægtede forordning indførte beskyttelsesforanstaltninger er indført på nationalt plan, og ikke under henvisning til identificerede eksportører, ikke i sig selv til hinder for de eksporterende medlemmer af CRF's retsbeskyttelse.
- 112 Under alle omstændigheder er det allerede fastlagt i praksis, at en producent-eksportør, der bl.a. i en anfægtet forordning er udpeget, kan anses for individuelt berørt (jf. i denne retning dom af 18.10.2016, Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet, T-351/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:616, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis). I den foreliggende sag følger det af præmis 104 ovenfor, at Amru Rice (Cambodia) Co. bl.a. er identificeret i den anfægtede forordning, og at andre eksporterende medlemmer af CRF blev identificeret af Kommissionen ved stikprøven og ved undersøgelsen.

- 113 Hvad endvidere angår de processuelle garantier, som CRF's medlemmer som eksportører i Cambodja er omfattet af, kan det konstateres, at eksportører af indica-ris med oprindelse i Cambodja og »interesserede parter« i medfør af GSP-forordningens artikel 22, stk. 3, i overensstemmelse med de ved den delegerede forordning fastsatte procedureregler tildeles visse rettigheder og processuelle garantier.
- 114 Således bestemmer den delegerede forordning, at eksportører og alle andre interesserede parter har ret til at få underretning om indledning af en undersøgelse og at få stillet den fulde ordlyd af den skriftlige klage til rådighed (den delegerede forordnings artikel 10, stk. 2). Hvis Kommissionen ønsker at aflægge kontrolbesøg, herunder i tredjelande, for navnlig at undersøge eksportørernes optegnelser, skal den modtage de berørte virksomheders samtykke og underrette dem om arten af de oplysninger, der skal fremlægges og efterprøves (den delegerede forordnings artikel 12). De interesserede parter tildeles ligeledes de andre rettigheder, som er beskrevet i præmis 83 og 84 ovenfor.
- 115 I denne henseende bemærkes, at det følger af præmis 104 ovenfor, at det er ubestridt, at de af stikprøven og undersøgelsen omfattede cambodjanske virksomheder har egenskab af eksporterende, og at disse eksportører er medlemmer af CRF. Amru Rice (Cambodia) CO., som er eksporterende medlem af CRF, er desuden af Kommissionen blevet optaget på listen over »interesserede parter«.
- 116 Hvad desuden angår de eksporterende medlemmer af CRF's aktive deltagelse i den procedure, der førte til vedtagelse af den anfægtede forordning, følger det af præmis 104 og 115 ovenfor, at et antal eksporterende medlemmer af CRF blev udvalgt af Kommissionen og deltog ved stikprøven og undersøgelsesproceduren. Kommissionen har anerkendt, at den så vidt muligt har anvendt oplysninger og bemærkninger fra de eksporterende medlemmer af CRF, der har deltaget i undersøgelsen (8., 19., 35. og 38. betragtning til den anfægtede forordning).
- 117 Den omstændighed, at Kommissionen har besluttet ikke at lægge de oplysninger til grund, som visse virksomheder, der deltog i den forudgående undersøgelse, har forelagt, påvirker ikke disse virksomheders mulighed for at gøre deres deltagelse gældende til støtte for godtgørelsen af deres individualisering. De eksportører, der har deltaget i stikprøven, og dem, som indledningsvis blev udvalgt, deltog i den forudgående undersøgelsesprocedure, og deres stillingtagen blev vurderet af Kommissionen under den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning. Denne konklusion afsvækkes ikke af, at Kommissionen i sidste instans besluttede ikke at lægge de af disse eksportører fremlagte oplysninger til grund (jf. i denne retning dom af 11.7.1996, Sinochem Heilongjiang mod Rådet, T-161/94, EU:T:1996:101, præmis 47).
- 118 Hvad endvidere angår Kommissionens forpligtelse til at tage hensyn til retsvirkningerne for de producent-eksportører, der er medlemmer af CRF, af den retsakt, den agter at vedtage, følger det af 81. og 84. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen ved at angive, at Cambodja »ikke blive[r] pålagt fuld told i tre hele år, hvilket gør eksporten mere vanskelig, men [at Cambodja] [...] gradvist [vil] kunne eksportere mere indica-ris til Unionen«, har indrømmet, at den nævnte forordning har negative påvirkninger på de cambodjanske eksportørers økonomiske situation og på, hvor nemt de kan eksportere indica-ris med oprindelse i Cambodja til EU. Kommissionen har ligeledes taget hensyn til disse konsekvenser ved afgørelsen om, at en gradvis nedsættelse af toldsatsen i den fælles toldtarif er tilstrækkelig.
- 119 Endelig må det tilføjes, at de fysiske eller juridiske personer, som på grundlag af oplysninger om deres forretningsforhold hævdes at kunne tilskrives beskyttelsesforanstaltningerne, kan være individuelt berørt (jf. i denne retning dom af 18.10.2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).
- 120 I den foreliggende sag følger det af 27.-42., 61.-64., 66.-68., 76. og 77. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen har anvendt Eurostats data vedrørende importere fra Cambodja, dvs. de eksporterende cambodjanske virksomheder i absolutte tal og i markedsandele og deres priser, og

udtrykkelig har knyttet stigningen i disse importere til de alvorlige vanskeligheder, som er forvoldt EU-erhvervsgrenen, hvilke ifølge Kommissionen er begrundet i vedtagelsen af beskyttelsesforanstaltninger. Det eksporterende medlem af CRF, som bl.a. er identificeret i den anfægtede forordning, og de eksporterende medlemmer af CRF, som er identificeret af Kommissionen og berørt af stikprøven og undersøgelsen, er således individuelt berørt af den anfægtede forordning, for så vidt som beskyttelsesforanstaltningerne er tillagt på grundlag af oplysninger om deres forretningsforhold.

- 121 Henset til det ovenstående skal de af CRF's medlemmer, der er eksportører af indica-ris med oprindelse i Cambodja til EU, i medfør af retspraksis anses for at være del af en lukket kategori, idet de bl.a. er identificeret i den anfægtede forordning og deltog i den procedure, der førte til vedtagelsen af den nævnte forordning, hvorunder oplysningerne om deres forretningsforhold blev anvendt for at tillægge dem beskyttelsesforanstaltninger, og i forhold til hvilke konsekvenserne af de nævnte foranstaltninger er taget i betragtning med henblik på at fastsætte toldsatsene i den fælles toldtarif. Disse virksomheder er således individuelt berørte af den anfægtede forordning.
- 122 Følgelig kan det konkluderes, at CRF har søgsmålskompetence for de af dens medlemmer, der er eksportører af indica-ris med oprindelse i Cambodja til EU, og som er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning, uden at det er nødvendigt at behandle spørgsmålet om, hvorvidt CRF kan handle individuelt eller i de af sine medlemmers navn, der ikke er identificeret af Kommissionen eller berørt af den procedure, der førte til vedtagelse af den anfægtede forordning, og uden at det er fornødent at afgøre, om den anfægtede forordning er en regelfastsættende retsakt, der ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger som omhandlet i det andet tilfælde fastsat i den i præmis 39 ovenfor nævnte retspraksis.

B. Kongeriget Cambodjas og CRF's søgsmålsinteresse i at få prøvet den anfægtede forordning

- 123 Hvad angår Kommissionens subsidiære argument om manglende søgsmålsinteresse for Kongeriget Cambodja og for CRF bemærker Retten, at et annulationsøgsmål anlagt af en fysisk eller juridisk person i henhold til fast retspraksis kun kan antages til realitetsbehandling, i det omfang personen har en interesse i, at den anfægtede retsakt annulleres. En sådan interesse foreligger kun, såfremt en annulation af den anfægtede retsakt i sig selv kan have retsvirkninger, og søgsmålet således med sit resultat kan tilføre parten en fordel (jf. i denne retning dom af 17.9.2009, Kommissionen mod Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, præmis 63, af 21.12.2011, ACEA mod Kommissionen, C-319/09 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2011:857, præmis 67, af 27.2.2014, Stichting Woonpunt m.fl. mod Kommissionen, C-132/12 P, EU:C:2014:100, præmis 67, og af 27.2.2014, Stichting Woonlinie m.fl. mod Kommissionen, C-133/12 P, EU:C:2014:105, præmis 54).
- 124 Appellantens søgsmålsinteresse skal være eksisterende og faktisk. Den kan ikke vedrøre en fremtidig og hypotetisk situation. Denne interesse skal for så vidt angår sagens genstand foreligge på tidspunktet for sagens anlæggelse, idet sagen i modsat fald afvises, og bestå indtil retsafgørelsen, idet det i modsat fald findes uforløst at træffe afgørelse (jf. dom af 17.9.2015, Mory m.fl. mod Kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, præmis 56 og 57 og den deri nævnte retspraksis, og af 10.4.2019, Deutsche Post mod Kommissionen, T-388/11, EU:T:2019:237, præmis 48 og den deri nævnte retspraksis).
- 125 Det påhviler sagsøgeren at føre bevis for sin retlige interesse. Når den interesse, som en sagsøger påstår at have, vedrører en fremtidig retsstilling, skal det endvidere godtgøres, at indgrebet i retsstillingen allerede aktuelt er sikkert. En sagsøger kan således ikke påberåbe sig fremtidige og uvisse situationer med henblik på at godtgøre sin interesse i at kræve annulation af en anfægtet retsakt (jf. dom af 30.4.2014, Hagenmeyer og Hahn mod Kommissionen, T-17/12, EU:T:2014:234, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).

- 126 I den foreliggende sag har Retten bemærket, at det allerede er konstateret, at den anfægtede forordning havde virkninger for såvel den økonomiske situation som for Kongeriget Cambodjas og de eksporterende medlemmer af CRF's retsstilling.
- 127 Da Kongeriget Cambodjas og CRF's virksomhed berøres af den anfægtede forordning, kan annullation af toldsatserne i den fælles toldtarif, der er genindført ved den nævnte forordning, som rammer import i EU af indica-ris med oprindelse i Cambodja, tilføre Kongeriget Cambodja og CRF en personlig fordel.
- 128 Følgelig kan det konkluderes, at Cambodja og CRF på vegne af de af sammenslutningens eksporterende medlemmer, der er berørt af den undersøgelse, der førte til vedtagelse af den anfægtede forordning, har interesse i at kunne nedlægge påstand om annullation af den nævnte forordning.
- 129 Denne konklusion afsvækkes ikke af den af Kommissionen påberåbte retspraksis.
- 130 I dom af 21. december 2016, Rådet mod Front Polisario (C-104/16 P, EU:C:2016:973), tog Domstolen stilling til spørgsmålet om et tredjelands myndigheds anvendelse af en liberaliseringsaftale i et geografisk område, der var genstand for territoriale krav. Spørgsmålet rejste således en problematik vedrørende international ret om anerkendelse af et områdes grænser og ikke om virkningerne af en forordning henhørende under EU's handelspolitik.
- 131 Det følger af det ovenstående, at formalitetsindsigelsen skal forkastes.

Sagsomkostninger

- 132 I medfør af procesreglementets artikel 133 træffes der afgørelse om sagsomkostninger ved den dom eller kendelse, hvormed sagens behandling ved Retten afsluttes. Da denne kendelse ikke afslutter sagens behandling, udsættes afgørelsen om sagsomkostningerne.

Af disse grunde bestemmer

RET TEN (Femte Udvidede Afdeling):

- 1) Formalitetsindsigelsen forkastes.**
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 10. september 2020.

E. Coulon
S. Papasavvas

Justitssekretær
Afdelingsformand